

О. Явно е че апостоли-ти още не бѣхѫ съ-
всѣмъ освободени отъ жестокосердіе-то и кри-
вы-ты понятія на народъ-тъ.

И. Що имъ отговори Іисусъ?

О. А той имъ рече: не могатъ всички да пріематъ тжіж ду-
мѫ, но па колкото е дадено. Ст. 44. 1 Кор. 7; 2, 7, 9, 17,
26, 28, 33.

П. Що значи “тая дума”?

О. Значи думѫ-тѫ на апостолы-ты, “по до-
брѣ е да ся це жени.”

П. Трѣбува ли да разбирамы отъ това че
нежененіе-то е по богоугодно отъ жененіе-то?

О. Не; защото въ тжіж сѫщѫ главѫ Хри-
стость доказува че бракъ-тъ е установлениe
Божіе когато Адамъ и Ева бѣхѫ още въ рай-
тъ, и че “отъ начало” Богъ бѣше създаль че-
ловѣческий родъ мажжкый и женскый полъ, съ
цѣль да ся женятъ. Марк. 10; 6 — 9. Быт.
1; 28. Жененіе-то е по естество-то человѣ-
ческо и по волїж-тѫ Божіј. Ако никой нѣмаше
да ся ожени, человѣческий родъ щѣше да ся
свирши.

П. Жененіе-то противно ли е на най вы-
сокъ степень на святость?

О. Не е; Енохъ, койго бѣше толкова святъ
щото Богъ го прѣмѣсти на небе-то, Авраамъ,
отецъ-тъ на вѣрни-ты, Моисей водитель-тъ на
людіе-ты Божіи, пророкъ Исаія (8; 3, 4), и
бездройни други святии человѣци бѣхѫ оже-
нени и бащи. Въ Еврейскѫ-тѫ църквѫ наре-
денѣ отъ Бога, священници-ти и първосвя-
щенници-ти ся женяхѫ, и женитба-та и раж-